

[Nørgaard.]

ledes, end han tidligere havde gjort. For Aar tilbage sagde det ærede Medlem, at Landstinget havde de sagt Farvel til, og at de havde Lovforslag om dets Afskaffelse færdigt og havde det i Lommen. Men nu har de haft Flertal i Landstinget i næsten halvandet Aar, og vi har ikke set Forslaget komme op af Lommen endnu.

Jeg synes, det var paa Tide, at det ærede Medlem forelagde det Lovforslag om Landstingets Afskaffelse, for man kan nok henvise til, at det ligger i en Kommission, men jeg synes, vi har faaet saa mange Sager i Kommissioner herinde, at det er ved at rokke ved det parlamentariske Grundlag. Hvorfor skal disse vigtige politiske Forslag ikke behandles her i Rigsdagen, hvorfor skal de henlægges i Kommissioner, naar de for Aar tilbage var færdigbehandlede inden for Regeringspartierne? Det ærede Medlem nævnte disse to Love, men undlod at nævne Loven om Rentesænkning. Det ærede Medlem nævnte ikke, som Indenrigsministeren tidligere har nævnt det, at Husmændene skulde trampe noget haardere i Gulvet, for saa skulde de nok faa en Rentesænkning. Nej, det ærede Medlem er forsigtig nu, og det var det, jeg hentydede til, det var det, jeg kunde høre af det ærede Medlems Udtalelser, saa jeg maa alligevel have hørt rigtigt, naar det ærede Medlem har forandret hele sin Taktik. Arbejdsløsheden omtalte det ærede Medlem slet ikke, og han nævnte heller ikke den berygtede Lov om Svangerskabsafbrydelse. Jeg kan saa godt forstaa, at det ærede Medlem slet ikke kom ind paa denne, efter at Justitsministeren en anden Dag har udtalt til det ærede Medlem Fru Inger Gautier Schmit paa hendes Forespørgsel om, hvordan det gik, at det gik rent ud sagt skidt. Jeg kan godt forstaa, at et Lovforslag, som blev vedtaget i Foraaet, og som nu skal føres ud i Livet, men som slet ikke kan praktiseres, det rører det ærede Medlem ikke ved. Der er Grænser for, hvad man kan byde et Samfund af Svineri som det, der er i dette Lovforslag.

Alfred Jensen: Da jeg i første Omgang havde Ordet under Finanslovbehandlingen, tillod jeg mig at fremsætte nogle kritiske Udtalelser om Pristallet, fordi jeg sammen med mange andre af Landets Borgere har den Opfattelse, at det ikke dækker de Udsving i Udgifterne, som finder Sted for den jævne Del af Befolkningen. Den højtærede Finansminister har jo nu svaret paa de Ting, jeg har fremsat, og ud-

talte, at hvis det, jeg havde udtalt, var rigtigt, burde der naturligvis udarbejdes forskellige Pristal, men Finansministeren mener ikke, at det, jeg har sagt, er rigtigt. Han hævder tværtimod, at Udsvingene bliver nøjagtigt de samme, til Trods for at der kan være nogen Forskel.

Jeg er ikke tilfreds med dette Svar, jeg mener ikke, det er fyldestgørende. Det er ikke dermed godtgjort, at der ikke er Forskel i Prisudsvinget for de forskellige Indtægtsgrupper, fordi de jo nemlig ikke alle sammen har deres Udgiftstal placeret i samme Grad paa de forskellige Forbrugsomraader. Og netop de sidst udsendte statistiske Efterretninger siger tydeligt, at der foregaar en skæv Udvikling, for ikke ligefrem at bruge de Udtalelser, som den højtærede Finansminister brugte, at Pristigningerne ikke virker i lige hurtigt Tempo. Hvis man ser paa Procenttallet for de seks Grupper, saa vil man se, at den Gruppe, der har den største Stigning, nemlig Klæder, Fødtøj, Vask, er steget med 32 pCt., hvorimod den Gruppe, der har den mindste Stigning, Andre Udgifter, kun er steget med 6 pCt. De forskellige Grupper under det, som jeg betegner som de mest nødvendige Udgifter, er steget i langt større Grad end de to Grupper, som er mindre nødvendige, og som ikke spiller lige stor Rolle for alle Dele af Befolkningen.

Hvis vi tager de fire første Grupper, de, der omfatter Fødevarer, Klæder, Fødtøj, Vask, Bolig, Brændsel, Belysning, vil vi se, at fra 1931 til Oktober 1937 viser de en gennemsnitlig Stigning paa 22 pCt., hvorimod de to andre Udgiftsomraader, Skatter, Kontingenter og Andre Udgifter, kun udviser en Stigning paa 11½ pCt. Og det er det, jeg formener, at en stor Del af Befolkningen ikke har saa stor en Del af sin Indtægt til Raadighed til disse to sidste Udgiftsposter, som dette Pristal er beregnet paa, idet dette Pristal er beregnet paa en saadan Maade, at ca. 35 pCt. af Udgifterne i en almindelig Husholdning skulde bruges til disse to Poster. Jeg ved i hvert Fald, at Aldersrentenydere og Invalidersrentenydere kan ikke tillade sig at bruge en Trediedel af Indtægterne til Skatter, Kontingenter og andre Udgifter. Vi ved, der er Aldersrentenydere, der ikke betaler Skat, ej heller Kontingenter, og de „Andre Udgifter“ bliver det saa som saa med.

Derfor mener jeg, der er et skævt Forhold til Stede. Jeg mener yderligere, at Det statistiske Departement selv indrømmer det derved, saaledes som jeg nævnte det sidste Gang, at der i et Budget paa 800 Kr.